

43

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA TRANSPORTU I GOSPODARKI MORSKIEJ

z dnia 22 stycznia 1993 r.

w sprawie pozwoleń na uprawianie żeglugi przez obce statki na śródlądowych drogach wodnych.

Na podstawie art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 7 marca 1950 r. o żegludze i spławie na śródlądowych drogach wodnych (Dz. U. z 1952 r. Nr 26, poz. 182, z 1960 r. Nr 29, poz. 163, z 1988 r. Nr 41, poz. 324 i z 1989 r. Nr 35, poz. 192) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie reguluje zasady wydawania pozwoleń na uprawianie żeglugi statkami zarejestrowanymi w państwach, z którymi nie są zawarte odpowiednie umowy międzynarodowe.

§ 2. 1. Obce statki mogą uprawiać żeglugę na śródlądowych drogach wodnych Rzeczypospolitej Polskiej po uzyskaniu pozwolenia:

- 1) Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej — gdy pozwolenie dotyczy regularnej żeglugi między polskimi portami lub między portem polskim a obcym,
- 2) inspektoratu żeglugi śródlądowej właściwego terytorialnie dla miejsca przekroczenia granicy Państwa — w pozostałych wypadkach.

2. Wzory pozwoleń określają załączniki nr 1 i 2 do rozporządzenia.

3. Pozwolenie określone w ust. 1 wydaje się na podstawie pozytywnego wyniku inspekcji statku dokonanej przez inspektorat żeglugi śródlądowej określony w ust. 1 pkt 2 oraz na podstawie technicznej oceny statku wydanej przez Polski Rejestr Statków, z zastrzeżeniem obowiązku korzystania z usług pilota, jeżeli kierownik statku nie posiada polskiego dokumentu kwalifikacyjnego. Do inspekcji stosuje się odpowiednio przepisy art. 7 ustawy z dnia 7 marca 1950 r. o żegludze i spławie na śródlądowych drogach wodnych.

4. Pozwolenie, o którym mowa w ust. 1, może być wydane na jedną podróż lub na czas określony, nie dłuższy jednak niż okres ważności dokumentu zdolności żeglugowej.

§ 3. 1. Właściciel (użytkownik) obcego statku zamierzający uprawiać żeglugę na polskich śródlądowych drogach wodnych występuje do inspektoratu żeglugi śródlądowej, o którym mowa w § 2 ust. 1 pkt 2, z wnioskiem zawierającym:

- 1) nazwę i adres właściciela (użytkownika) statku,
- 2) nazwę, numer rejestracyjny i port macierzysty statku,
- 3) wymiary: długość, szerokość, zanurzenie i wysokość do najwyższej nierozbieralnej części nadbudówki,
- 4) ładowność, rodzaj przewożonego ładunku i (lub) dopuszczalną liczbę pasażerów,
- 5) moc maszyn napędowych i rodzaj napędu,
- 6) określenie dróg wodnych, których ma dotyczyć pozwolenie,
- 7) datę przybycia do granicy Polski.

2. Wniosek określony w ust. 1 powinien być złożony w inspektoracie żeglugi śródlądowej co najmniej 14 dni przed zamierzonym przybyciem do granicy Polski.

3. Wniosek o wydanie pozwolenia, o którym mowa w § 2 ust. 1 pkt 1, składa się za pośrednictwem właściwego inspektoratu żeglugi śródlądowej. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio.

4. Po przybyciu statku do granicy Polski właściciel (użytkownik) lub kierownik statku powinien zgłosić gotowość statku do inspekcji i stosować się do poleceń inspektoratu żeglugi śródlądowej dotyczących miejsca i czasu przeprowadzania inspekcji oraz oględzin technicznych statku, o których mowa w § 2 ust. 3, warunkujących dopuszczenie statku do żeglugi.

§ 4. Organ wydający pozwolenie może odmówić jego wydania w wypadku, gdy statek nie odpowiada warunkom drogi wodnej, wymaganiom wyposażenia lub bezpieczeństwa żeglugi.

§ 5. Pozwolenia wydane przed dniem wejścia w życie rozporządzenia zachowują ważność.

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Transportu i Gospodarki Morskiej: *Z. Jaworski*

Załączniki do rozporządzenia Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 22 stycznia 1993 r. (poz. 43)

Załącznik nr 1

Minister Transportu
i Gospodarki Morskiej

POZWOLENIE Nr

Na podstawie § 2 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 22 stycznia 1993 r. w sprawie pozwoleń na uprawianie żeglugi przez obce statki na śródlądowych drogach wodnych (Dz. U. Nr 8, poz. 43)

zezwalam

na uprawianie regularnej żeglugi statkiem:

- 1) nazwa, numer rejestracyjny
- port macierzysty

- 2) należącym do (nazwa i adres właściciela/użytkownika statku)
- 3) o wymiarach: długość m, szerokość m, zanurzenie m, wysokość do najwyższej nierozbieralnej części nadbudówki m,
- 4) o ładowności ton, dopuszczalnej liczbie pasażerów osób,
- 5) rodzaj przewożonego ładunku
- 6) moc maszyn napędowych kW,
między następującymi polskimi portami (do polskiego portu)

Pozwolenie jest ważne do pod warunkiem korzystania z usług pilota, jeżeli kierownik statku nie posiada polskiego dokumentu kwalifikacyjnego.

Kierownik statku jest zobowiązany do przestrzegania obowiązujących przepisów żeglugowych na śródlądowych drogach wodnych oraz przepisów miejscowych dla drogi wodnej, na której jest uprawiana żegluga.

Minister Transportu
i Gospodarki Morskiej

Warszawa,

Załącznik nr 2

Inspektorat Żeglugi Śródlądowej
w

POZWOLENIE Nr

Na podstawie § 2 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 22 stycznia 1993 r. w sprawie pozwoleń na uprawianie żeglugi przez obce statki na śródlądowych drogach wodnych (Dz. U. Nr 8, poz. 43) Inspektorat Żeglugi Śródlądowej w zezwala na uprawianie żeglugi statkiem:

- 1) nazwa, numer rejestracyjny
- port macierzysty
- 2) należącym do (nazwa i adres właściciela/użytkownika statku)
- 3) o wymiarach: długość m, szerokość m, zanurzenie m, wysokość do najwyższej nierozbieralnej części nadbudówki m,
- 4) o ładowności ton, dopuszczalnej liczbie pasażerów osób,
- 5) rodzaj przewożonego ładunku
- 6) moc maszyn napędowych kW,
na następujących drogach wodnych

Pozwolenie jest ważne do pod warunkiem korzystania z usług pilota, jeżeli kierownik statku nie posiada polskiego dokumentu kwalifikacyjnego.

Kierownik statku jest zobowiązany do przestrzegania obowiązujących przepisów żeglugowych na śródlądowych drogach wodnych oraz przepisów miejscowych dla drogi wodnej, na której jest uprawiana żegluga.

Kierownik Inspektoratu
Żeglugi Śródlądowej

..... dnia